

УКРАЇНЬСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЄПАРХІЯ
СВЯТОГО МИКОЛАЯ

SAINT NICHOLAS UKRAINIAN
CATHOLIC EPARCHY

Разом плекаймо нашу віру, у єдності і з вдячністю

Building Our Faith Together, in Unity and With Gratitude

НОВИЙ ЛІТУРГІЙНИЙ РІК (ІНДИКТ)

«Всієї твари Створителю, що у своїй владі встановив часи і літа, благослови вінець року благодати Твої, Господи, охороняючи в мирі благовірний народ, городи, села і всі обителі Твої, молитвами Богородиці, і спаси нас» (Тропар Індікту).

1 вересня 2023 Українська Греко-Католицька Церква святкує початок нового літургійного року або латиською "індикт". Установлення дати, має давню історію, початки якої сягають ще часів Римської імперії. Слово «індикт», що з латинської мови, означає «проголошення» або «податок». Це був едикт римських імператорів, в якому з метою збирання податків містився наказ через певний час проводити оцінку земельних маєтків.

У 312 році цісар Константин після перемоги над Маркцентієм і здобуттям Верони видав постанову про податок, який почав діяти з 1 (14 н.ст) вересня. На Першому Нікейському Соборі 325 року, із вдячності Константинові за легалізацію і дозвіл сповідувати християнство, отці Церкви прийняли цю дату за початок нового церковного року.

Варто зауважити, що вересневий початок церковного року є характерний лише для Церков східної традиції. Західна Церква розпочинає його першою неділею різдвяного посту (адвенту).

Встановлення свят розпочалося ще в перші століття християнства. Вже у ранніх християнських громадах неділя стає першим святом, що знаменує славне Воскресіння Христове. Це перше торжество, яке стає осередком у подальшому розвитку і виникненню інших свят. Потім з'являються такі свята, як Богоявлення (III ст.), Різдво ГНІХ, Обрізання та Стрітєння (IV ст.), та багато інших, які празнує Церква до сьогодні. Усі вони пов'язані з життям, смертю та воскресінням Христа. Святкуючи їх щороку, ми не творимо лише звичайний спомин історичних подій, що минули, а повинні у своєму серці брати в них активну участь, щоб стати учасниками подій земного перебування вічноживого і діяльного Христа.

Упововж року Церква також в особливий спосіб почитає Богородицю, до заступництва якої прибігають різні народи і подіям з життя якої присвячено немало свят. Розвиток богородичних свят також розпочинається ще в перші століття християнства. Важливо, що першим великим святом у церковному році є празник Різдва Пресвятої Богородиці 8 вересня, а останнім – Успіння 15 серпня. Цей факт сам по собі промовляє про велику увагу до Тієї, яка породила Спасіння світу.

Окреме місце у літургійному році відведене і святым, духовні подвиги і мученицьку смерть за Христа яких прославляє земля, «воююча» Церква. Саме подію земної смерті ми згадуємо, коли почитаємо святих і водночас славимо їх народження для неба. Не один храм є посвячений рівноапостольним Володимиром і Ольгою, Борисом і Глібу, Йосафатові Кунцевичу та 26

новомученикам, мученицьку смерть за Христа яких визнала Церква.

Усі наші празники в календарі можна розділити на рухомі та нерухомі. Нерухомими називаємо такі, які щорічно припадають на одне і те саме число місяця, і можуть припасти на один із семи днів тижня. Наприклад: Різдво ГНІХ – 25 грудня, Богоявлення – 6 січня тощо. Рухомі ж свята припадають щорічно у той самий день тижня, але на інше число місяця (наприклад, Воскресіння чи Вознесіння ГНІХ). Дата усіх цих рухомих празників залежить від свята Христового Воскресіння, а це також має свою історію.

Велика увага в літургійному році звернена на пости, яких маємо чотири: Різдвяний піст (з 28 листопада до 6 січня), Великий піст (з понеділка після Сиропусної неділі до Воскресіння Христового), Петрівка (від Неділі всіх святих до празника святих Петра і Павла), Спасівка (від 1 серпня до празника Успіння Пресвятої Богородиці). Пости передують великим святам і мають мету не лише обмежити нас у вживанні певних страв, а, насамперед, у духовний спосіб підготувати до великих торжеств. Є також дні, які названі загальницями, тобто у цей час в середу і п'ятниці дозволено споживати будь-які страви. Загальниці є в календарі після великих свят, згадуючи слова Христа до фарисеїв: «Чи ж личить весільним гостям постити, поки молодий з ними?» (Мт. 9,14-15).

Своїм розмаїттям наш літургійний рік показує живу і діяльну Церкву на землі, яка в особливий спосіб прославляє Пресвяту Трійцю і Церкву Небесну.

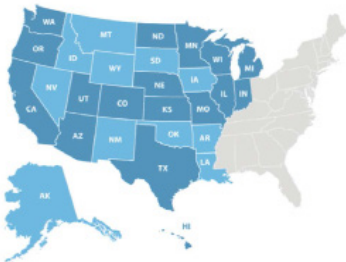
ЕПАРХІАЛЬНИЙ ЗАКЛИК - 2023

У кінці жовтня 2023 Р. Б. розпочинається друга фаза щорічної єпархіяльної програми «Заклик» зі збору коштів на підтримку адміністративних функцій та забезпечення повсякденної діяльності єпархії. Єпархіяльний «Заклик» - це, у першу чергу, підтримка наших священників, парафій і місій у потребі, єпархіяльні програми і можливість провадити релігійну освіту для мирян і священників єпархії св. Миколая.

Annual Eparchial Appeal
Щорічний Єпархіяльний Заклик

SHARE 2023

ПІДТРИМАЙТЕ ЄПАРХІАЛЬНИЙ ЗАКЛИК 2023!
SUPPORT EPARCHIAL APPEAL SHARE 2023!

Фінансова підтримка Єпархіяльного Заклику є життєво необхідною для забезпечення основних адміністративних функцій єпархії, що включає координацію управлінських зусиль, фінансовий менеджмент, фандрейзинг, маркетинг, зовнішні відносини, гранти, оновлення і архівування даних тощо.

Жертвуючи на Єпархію св. Миколая, ви підтримуєте:

- Нашу церкву, допомагаючи нам зміцнювати наші парафіяльні спільноти, щоб запрошувати нових вірних і збільшувати нашу єпархіяльну родину; проголошувати слово Боже тим, хто його потребує і ділитися нашою любов'ю до Христа з іншими

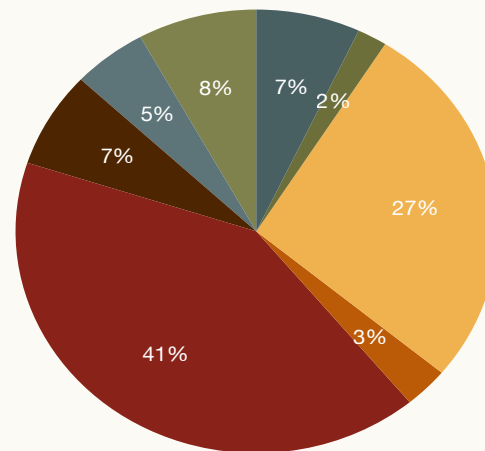
- Наші парафії в потребі і священників, які заслуговують нашої вдячності і підтримки. Заклик дає можливість проводити постійну формацію і духовний розвиток для наших священників а також підтримувати наші парафії, які поки що не можуть це робити самостійно

- Ведення ефективної комунікації, яка є життєво необхідною для співпраці з усіма нашими парафіями, географічно розкиданих по всьому Середньому Заході і Заході, а також для співпраці з іншими Церквами, релігійними і громадськими організаціями.

Завдяки вашій підтримці минулого року, Єпархія змогла заплатити страхівки й іпотеки для наших парафій у потребі; завдяки вашій щедрості Єпархія змогла підтримати нові місійні парафії, вирішити нагальні юридичні та імміграційні питання, здійснювати ефективну зовнішню комунікацію, і підтримати наші дві католицькі школи.

Використання коштів

Діаграма внизу не репрезентує вичерпний список всіх єпархіяльних проєктів та ініціатив.

- Страхові на нерухомість
- Парафії і місії
- Адміністрування
- Маркетинг
- Юридичні послуги
- Обслуговування кредитів
- Друк і поштові послуги
- Формация і розвиток

На сьогодні зібрано **\$39,835** з необхідних **\$200,000** (ця сума - це дефіцит бюджету єпархії).

Ми закликаємо Вас фінансово підтримати Єпархію св. Миколая, адже, Церква - це Христос, і наш єпархіяльний «Заклик» дає нам нагоду виявити свою любов до Спасителя через піклування про Його церкву.

Зробити пожертву можна:

- Чеком, використавши для цього вкладений конверт
- Кредитною картою онлайн на www.chicagougcc.org або через QR code

Ваша підтримка буде неоціненним внеском в здійснення місії Єпархії св. Миколая. Дякуємо вам за присвяту нашій єпархіяльній спільноті!

Парафія св. Івана Хрестителя (Детройт, Мічиган)

Ми продовжуємо розпочату серію ознайомчих статей про парафії нашої єпархії. Сьогодні наша розповідь присвячена найстаршій українській парафії у штаті Мічиган – парафії св. Івана Хрестителя у Детройті. Вона входить до Детройтського деканату єпархії св. Миколая, який є другим за чисельністю вірних і парафій, після Чиказького деканату. До Детройтського деканату належать: церква Непорочного Зачаття (м.Гемтремик), св. Івана Хрестителя (м.Детройт), св. Йосафата (м.Ворен), Неустанної Помочі (м. Дірборн Гайтс), св. Архангела Михаїла (м. Гренд Репідс), св. Михаїла (Дірборн), св. Володимира (м. Флінт) і чоловічий монастир Покрови Пресвятої Богородиці.

М і ч и г а н завжди приваблював українських емігрантів в часи усіх хвиль імміграції до Америки. Найбільше їх притягував динамічний і потужний метрополіс Детройту, де можливості були безмежними, і нові іммігранти вірили, що саме там вони можуть реалізувати себе, використовуючи ці можливості.

Крім того, в Мічигані прослідковуються певні історичні аналогії. Подібно до України, південний схід штату Мічиган і особливо Детройт, територіально був на окраїні двох імперій – британської і французької. Місто було засноване французом Антуаном ля Мот Каділлаком на вузькому водяному пасажі, що з'єднує озера Сейнт Клер й Ері, тому й назву свою воно отримало від слова "de`troit", що з французької означає «річкова протока».

Присутність українців у цьому штаті простежується з кінця 19 - початку 20 століття, що супроводжувалася великим напливом іммігрантів зі Східної Європи – поляків, мадярів, та євреїв з Російської Імперії. На середину 30-х років минулого століття в Детройті проживало і працювало від 25000 до 30000 українців, переважно в авто індустрії – на заводах зі збору автовок, в автомайстернях, автокрамницях тощо.

Як і інші етнічні групи, українці прагнули створити на новій землі суспільні інституції, які би допомагали їм триматися разом, продовжувати плекати національні звичаї і традиції. Церква у цьому сенсі стала центральною інституцією, яка об'єднала в собі ідопомагала реалізовувати ці прагнення українських іммігрантів.

Релігія і церква східного обряду не лише займали центральне місце у житті української родини,

а ще й були фактором національної ідентичності. Тому, українці зазвичай не асимілювалися в церкві латинського обряду, яких було так багато в Мічигані, зважаючи на французьку і польську історичну і культурну спадщину. Не бачачи великої різниці між обрядами, католицька церква в Америці часто ігнорувала духовні потреби українців-католиків східного обряду, що у свою чергу мотивувало останніх будувати свої власні церкви.

Так, у 1907 році виникла одна з найстаріших парафій Мічигану – парафія св. Івана Хрестителя. Лідером і ініціатором будівництва церкви для українців, яким часто доводилося гуртуватися у римо-католицьких громадах, був

Микола Стефанський. Для такої мети він пожертвував свою земельну ділянку на 3564 Cicotte Ave, де і була збудована перша дерев'яна церква. Першим парохом парафії став о. Юліан Левицький. Але вже через кілька років ця церква, започаткована і збудована лише п'ятдесятьма парафіянами, вже не могла вміщати усіх парафіян, число яких невпинно зростало. Тому у 1917 році за пасторства о. Михайла Гуряньського було вирішено збудувати велику церкву на розі вулиць Clippert і Edward, яка стоїть там і до сьогодні.

У 1950 році була споруджена школа і монастир, де жили і навчали дітей сестри-служебниці Непорочної Діви Марії. На жаль, через демографічні зміни у регіоні і машинобудівну кризу школу довелося закрити у 1980х роках.

З часом своєї історії, будівля церкви пережила велику пожежу 2001 року, яка зруйнувала повністю захристію, але на щастя, не пошкодивши цілу церкву. Справа в тому, що вогонь зачепив електрику контрольної панелі церковних дзвонів, спричинивши коротке замикання, від чого дзвони почали дзвонити. Таким чином церква була врятована від тотального руйнування. Хоча мистецький розпис захристії був знищений вщент, вітвар, іконостас, тетрапод, лавки, вітражні вікна, на щастя, залишилися неушкодженими. Освячення відновленого храму і перша літургія відбулася під час святкування 100-річчя створення парафії під проводом Владика Махайла Вівчара.

З того часу, парохами церкви служили мон. Степан Кнапш, мон. Михайло Бохневич, о. Йосип Шарій, о. Мар'ян Івахів, о. Володимир Рибицький, о. Маріо Дацишин, о. Володимир Петрів, о. Валерій Кандюк, кожен з яких доклав зусиль до розбудови парафії. Сьогодні парафія св. Івана Хрестителя, парохом якої є о. Мирослав Думич, налічує близько 50 сімей, в основному молоді родини, які є активно залучені до життя церкви.

"Подібно до інших парафій, при церкві св. Івана

Перша церква св. Івана Хрестителя на 3564 Cicotte Ave. (1907)

Вівтарна дружина на службі

й українські релігійні традиції. Кожного Різдва ходять колядувати до парафіян і гостей церкви, а на Великдень водять гаївки і розвозять паску старшим парафіянам, які не можуть фізично пересуватися.” Катехизацію молоді і дітей, і приготування до першої Сповіді та урочистого Причастя

теж проводить парох, адже катехита на парафії поки що немає. Отець Мирослав теж є духівником та викладачем історії України у суботній школі українознавства «Рідна школа», яка налічує близько 350 дітей.

Парафія св. Івана Хрестителя намагається власними силами фінансувати парафіяльні ініціативи. Вже традиційно щороку парафіяльна спільнота св. Івана Хрестителя святкує День Подяки, Різдвяну Просфору і Великодне Свячене разом, що є водночас нагодою молитися і відпочивати разом з Богом. У кінці червня кожного року проводиться парафіяльний празник - найбільший фандрейзинговий захід, куди приїздять українці з околиць Детройту, щоб святкувати українську пісню, танці, український дух не лише з українцями, а й ділитися цим національним надбанням з навколишньою громадою. Проте храмовий празник – це не лише про фандрейзинг, а й про нагоду об'єднувати всіх, які чуються частиною тієї чи іншої парафіяльної родини, мають живе спілкування з душпастирем та живуть однією духовністю.

З початком війни парафіяни активно долучилися до збору коштів на протезування українських військових через фонд «Revived Soldiers Ukraine». Окрім цього, постійно триває збірка на допомогу українцям, постраждалим від війни в Україні, а також біженцям, які опинилися у США, внаслідок російської агресії. «Маємо багато планів. Серед головних - довести до пуття залу школи і приміщення монастиря, щоб краще використовувати їхній потенціал. Але найголовніший план для мене особисто – це духовне зростання кожного парафіянина нашої спільноти, так само, як зростання нас, як спільноти. Для успішного росту потрібні міцні корені, а наша віра – це і є ті корені, той фундамент, який дозволяє нашій спільноті розвиватися. Тож будемо працювати і плекати нашу віру разом!» - наостанок поділився отець парох.

У статті використано матеріали з книги Paul M. Hedden and Maryna Hedden "Ukrainians in Michigan", Michigan State University Press, 2003 а також матеріали церкви св. Івана Хрестителя.

Хрестителя існують парафіяльна і фінансова ради, сестринство, братство і молодіжна група. Сестриці займаються приготуванням їжі для різних парафіяльних подій у неділі і свята, декоруванням церкви, вишиттям одягу і фелонів. Завдяки братству навколишня територія коло церкви завжди є впорядкована, і також вони займаються ремонтами усіх парафіяльних приміщень, за що я їм щиро вдячний.” - розповідає о. Мирослав - “Дуже тішуся нашою молоддю, яка теж не стоїть осторонь і продовжує підтримувати церкву

Святкування парафіяльного празника, червень 2023

ОГОЛОШЕННЯ

Купуйте на AmazonSmile і підтримайте Єпархію!

Хочемо нагадати вам, про ще один спосіб підтримати Єпархію, який не буде вам коштувати ані цента, тому що 0.5% з кожної покупки на AmazonSmile буде пожертвувано для Єпархії св. Миколая.

Як зареєструватися і купувати через AmazonSmile?

1. Використовуючи логін і пароль вашого Амазон профілю, зайдіть за цим посиланням: <https://smile.amazon.com/>
2. Натисніть вкладку вгорі “Supporting” і вам вискочить нове вікно
3. У рядку “Select your own charitable foundation” введіть “St. Nicholas Diocese in Chicago for Ukrainians” і натисніть “search”.
4. Виберіть зі списку нашу єпархію і натисніть “select”.
5. Ось і все! Ви зареєструвалися на AmazonSmile!
6. Тепер ви можете купувати, як ви звично купуєте на Amazon, і в той же час підтримати єпархію св. Миколая без додаткових зусиль і коштів

Як ви можете підтримати наші кампанії?

На сьогодні у нас є одночасно діючими наступні кампанії (збірки коштів):

- **Капітальна Кампанія**
- **Щорічний заклик “Share”**
- **Збірка “Support Ukraine”**

Якщо ви хочете підтримати будь-яку з перелічених кампаній чеком, будь ласка випишіть його на “St. Nicholas Ukrainian Catholic Eparchy”, зазначивши в “memo” чеку той збір коштів, куди ви хочете пожертвувати.

Для пожертв онлайн, користуйтеся посиланнями внизу:

Капітальна Кампанія:

www.esn-cc.org

(натисніть на “Donate”)

Щорічний заклик “Share”:

www.chicagougcc.org

(натисніть на банер “Share 2023”)

Збірка “Support Ukraine”:

www.chicagougcc.org

КАПІТАЛЬНА КАМПАНІЯ

\$3,731,861

SHARE 2023

\$39,835